

kunne sættes paa lige saa mange Dage i Ugen og i lige saa mange Afdelinger, som det overhovedet gøres nødvendigt. Hvad der naturligvis kunde være bedre, var, om der var flere Dommere, saa kunde det gaa endnu hurtigere, men vi ere enige om, at det skal betragtes som en Fordel, at den nye Ordning skal gennemføres uden Forøgelse af Personale og Embedsmænd og altsaa uden Udgift for Statskassen.

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Cristensen) har paa et Punkt ikke forstaaet mig fuldstændig rigtigt — jeg har maaske ikke udtrykt mig tilstrækkelig klart. Det var med Hensyn til den Dommer, der bevilger Anstande. Det er den Dommer, der sidder ved den paagældende Protokol, altsaa ikke en speciel Dommer; enhver af de ti Dommere leder Proceduren i de Sager, der ere henviste til den paagældende Protokol; saa kommer der paa hver Retsdag desforuden to Dommere i Hof- og Stadsretten, og saa falder Kendelsen i Anstandssager efter det Referat, som den protokolførende Dommer giver. Dette, tror jeg, er meget godt ordnet af Justitiarius.

Dernæst var der den Indvending af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), som vistnok var den væsentligste, at det bliver Retten, der fastsætter Tid og Dag for Stævningens Falden i Rette den Dag, Sagen skal inkamineres. Men jeg maa her gentage, at det er noget, vi kende i Forvejen ved alle ekstraordinære Retter. Og det vil ikke altid medføre, at Stævningsvarselet bliver længere. Tværtimod har jeg Ret i, at somme Tider kan det blive kortere. Varselet er ganske vist 8 Dage, men hvis det ærede Medlem vil udtage en Stævning i Dag til at falde i Rette i Hof- og Stadsretten, kan den ikke falde i Rette før paa Mandag 8 Dage — jeg bortser fra, at dette nu er en Helligdag. Der maa altsaa faktisk gives et Varsel paa 13 Dage eller saa, eller, da der nu oven i Købet bliver Retsferie den Mandag, et meget længere Varsel. Ved den nye Ordning derimod kan det ærede Medlem maaske faa en Stævning udtagen i Dag, der falder i Rette i Morgen 8 Dage. I visse Tilfælde vil man altsaa kunne faa Sagen hurtigere i

Rette end efter den gamle Ordning. I visse Tilfælde kan det maaske være længere. Varselet er naturligvis det samme, og det er et rent faktisk Spørgsmaal, om man kan faa Stævningen til at falde i Rette den paagældende Retsdag, men det er dog klart, at naar der bliver flere Retsdage, vil det ogsaa blive lettere at faa en Sag til at falde i Rette, end naar man kun har een. Ved de ekstraordinære Sager, som trænge paa, tvivler jeg ikke om, at Justitiarius' Øre altid vil være aabent for at tage dem for paa den og den Retsdag. Derfor tror jeg, at Justitiarius her har truffet den Ordning, der egentlig er den bedste — jeg roser mig ikke selv af den, det er Justitiarius, der har fundet paa den. Den Ordning, der er ved Kriminal- og Politiretten med Henviisning til enkelte Kamre, er baseret paa ganske andre faktiske Forhold, idet det er en Undersøgelingsdomstol, Sagerne henvises til, ikke en dømmende Domstol i den Forstand, som her er Tale om. Det er selve Undersøgelsen, der skal foretages der.

Jeg tror derfor, Forslaget er saa gennemtænkt fra Justitsministeriets Side, at man maa kunne acceptere det, som det foreligger. Det er som sagt drøftet i Sagsførernes Organisationer og paa deres Kredsmøder og har derefter været Genstand for omhyggelig Drøftelse mellem Justitsministeriet og Rettens Formand og ogsaa mellem Rettens Medlemmer indbyrdes, ligesom Hensyn er taget til Indvendinger, der ere fremsatte fra retssagkyndig Side.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandringer i Reglerne om Sø- og Handelsretten i København.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)